Dosarul nr.1-182/2024 1-24111895-38-1-04102024

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

03 decembrie 2024 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Corina Cebotari
Cu participarea:
Procurorului Vasile Botnarenco
Inculpatului Serghei Ganea
Apărătorilor Dumitru Lefter
Adrian Berezovschi

În lipsa:
Părții vătămate Vasile Ganea
(*care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa*)

examinând în ședință judiciară publică, în procedură simplificată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Ganea Serghei Vasile, născut la *****, domiciliat s.*****, r-1 Şoldăneşti, studii medii incomplete, căsătorit, are 4 persoane la întreţinere, nesupusă militar, neangajat în câmpul muncii, anterior nu a fost condamnat, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit.a) Cod penal.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 04.10.2024 până la 03.12.2024.

A C O N S T A T A T :

1. Fapta prejudiciabilă constatată.

Ganea Serghei, urmărind scopul aplicării violenţei fizice faţă de tatăl său, Ganea Vasile, împreună cu care locuieşte într-o gospodărie, astfel fiind conform art. 133/1 lit. a) din Codul penal, membru de familie, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a atentat la relaţiile sociale a căror existenţă şi desfăşurare normală sunt condiţionate de protecţia şi dezvoltarea relaţiilor familiei şi a săvârşit acţiuni prejudiciabile în următoarele circumstanţe:

La 17 septembrie 2023, aproximativ la orele 18:00, Ganea Serghei, aflându-se în propria gospodărie unde locuieşte cu tatăl Ganea Vasile, în s.*****, r. Şoldăneşti, în rezultatul unui conflict spontan apărut în familie, acţionând în mod intenţionat şi având scopul să-şi impună autoritatea prin provocarea de suferinţe fizice precum şi de leziuni corporale tatălui său Ganea Vasile, i-a aplicat multiple lovituri cu membrele peste corp, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 202421D0210: traumă cranio-cerebrală, menifestată prin comoţie cerebrală, echimoze în regiunea paraoculare,

care se califică ca vătămare corporală uşoară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ganea Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit.a) Cod penal, ***violenta în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății***.

2. Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ganea Serghei a înaintat o cerere semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în comiterea fapte incriminate.

La fel, apărătorul Dumitru Lefter, care acționează în interesele inculpatului Serghei Ganea în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat și avocatul părți vătămate, în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cererii şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Serghei Ganea din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acesti cereri, prin care inculpatul recunoaște fapta incriminată lui, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Serghei Ganea cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a

martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat 2 cereri autentice în acest sens, le-a susţinut în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

3. Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

În şedinţă de judecată, inculpatul Serghei Ganea*,* prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că, în septembrie 2023, seara se afla acasă. Cu el în gospodărie locuieşte şi tatăl său Vasile Ganea de care are grijă din cauza sănătăţii. Între ei a izbucnit un conflict, tatăl i-a aplicat o lovitură cu cârja, ca răspuns el i-a aplicat 2 lovituri cu pumnul în zona feței. Apoi a chemat salvarea. Recunoaște integral vina ce i se încriminează și se căiește de cele întâmplate .

4. Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Serghei Ganea a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Serghei Ganea își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- ***declarațiile părții vătămate Ganea Vasilii*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora*, locuieşte în s.*****, r-l Șoldănești împreună cu fiul său Ganea Serghei şi familia lui. Pe data de 17.09.2023 în jurul orelor 18:00 s-a întors acasă de la stână unde s-a aflat toată ziua. Fiul lui a cules în acea zi poama şi era în stare de ebrietate alcoolică avansată. Intrând în ogradă, fiul său fără careva motive a început să-l lovească cu pumnii în cap, apoi îl lovea cu capul de pragul casei. Mai apoi l-a luat de haine şi l-a dus în bucătărie, unde iarăși îl lovea cu capul de podea. În continuare s-a ridicat şi a pornit spre gospodăria fiului său Simion, când pe drum s-a întâlnit cu fiul Valeriu care l-a luat la el acasă. La fel a mai comunicat că nu este pentru prima dată când este bătut de fiul Serghei. Când soţia lui era în viaţă la fel şi ea era bătută de fiu. Solicită ca fiul său Ganea Sergei să fie atras la răspundere penală conform legislației în vigoare. (f.d. 32)

- ***declarațiile martorului Ganea Valerii*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora*, la data de 17.09.2023 în jurul orelor 18:00 a fost telefonat de fratele său Ganea Simion, care i-a comunicat că tatăl lor Ganea Vasile a venit la el plin de sânge şi bătut. În continuare, a plecat spre domiciliul fratelui său, unde pe drum l-a întâlnit pe tatăl său, ultimul fiind de sânge şi a comunicat că a fost bătut de fiul cel mai mare, fiind fratele Ganea Serghei. După cele expuse el l-a luat pe tatăl său la domiciliu. (f.d.38)

- ***raportul de expertiză judiciară nr. 202326D0109 din 09.10.2023*** conform datelor documentelor medicale pe numele Ganea Vasile s-a constatat: traumă cranio-cerebrală manifestată prin comoţie cerebrală, echimoze pe faţă, care au putut fi provocate ca rezultat al acţiunii traumatice cu obiect contondent, dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, în comun, determină dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. (f.d.24-25)

- ***raportul de expertiză judiciară nr. 202421D0210 din 23.09.2024***, unde s-a constatat, că după localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate, s-a stabilit, că au fost aplicate minim 2 lovituri cu un obiect contodent, dur, (nu se exclude pumnul) (f.d.73-74).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Serghei Ganea au fost încadrate juridic în baza art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *violenta în familie, adică Acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii,* iar fapta a fost comisă la 17 septembrie 2023, aproximativ în jurul orelor 18:00.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului Serghei Ganea oferite în instanţa de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina în comiterea faptei, oferind detalii semnifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile părții vătămate și a martorilor, cât şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc

fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

La caz, instanța de judecată denotă faptul că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.201[1] din Codul penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei). De asemenea, ca obiect material al infracțiunii prevăzute la art. 201[1] Cod penal, pot să apară bunuri mobile sau imobile aparținând victimei, care sunt sustrase, distruse, deteriorate etc.

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit 133[1] Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) ***în condiția de conlocuire:*** persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate ***în relații asemănătoare celora*** dintre soți (concubinaj) sau ***dintre părinți și copii***; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.

Or, instanţa remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a

circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă anume prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Serghei Ganea.

Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei, Vasilii Ganea și Serghei Ganea se află în relații asemănătoare celor dintre părinți și copii şi locuiesc împreună, fapt confirmat prin declaraţiile părții vătămate şi ale inculpatului.

Respectiv instanța de judecată constată că Ganea Serghei în raport cu tatăl Ganea Vasilii, în condiția conlocuirii lor la producerea faptei prejudiciabile, constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal și urmează a fi tras la răspundere penală pentru fapta constatată *supra*.

În acest fel, reieșind din analiza făcută mai sus, instanța conchide că, în acțiunile intenționate ale inculpatului Ganea Serghei, se regăsesc elementele laturii obiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal și anume: violenta în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, instanța reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta există, a fost săvârșită de inculpat și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care instanța va dispune condamnarea acestuia.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Vasile Botnarenco, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Ganea Serghei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 135 ore.

Apărătorul Dumitru Lefter, care acţionează în interesele inculpatului Ganea Serghei a solicitat aplicarea unei pedepse alternative de închisoarea, și anume cea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime minimă.

Apărătorul Adrian Berezovschi, care acţionează în interesele părții vătămate a solicitat aplicarea unei pedepse alternative de închisoarea, și anume cea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii.

La rândul său, inculpatul Serghei Ganea a subliniat în ultimul cuvânt faptul că îi pare rău de ce a făcut şi promite că nu va mai repeta.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Ganea Serghei face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul familiei, care atentează la valori importante şi fundamentale în societate, precum apărarea relaţiilor sociale cu privire la solidaritatea familială pe de o parte, iar în subsidiar şi la relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Instanța de judecată reține că, că dreptul la viață și integritatea corporală este garantat de art. art. 2 și 3 a Convenției, Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948), și Constituția Republicii Moldova ce garantează dreptul tuturor oamenilor (femei, bărbați, copii) la viață fără violență și integritate corporală, ei născându-se liberi și egali în demnitate și cu drepturi, ceea ce fundamentează, că cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a organelor de stat, care garantează fiecăruia dreptul la viață, inviolabilitate fizică și psihică, având obligația de a respecta și proteja viața personală și familială a fiecărui cetățean.

Întru realizarea acestui scop și în vederea ocrotirii valorilor sociale printr-o apreciere exactă a manierii în care dreptul apără interesele individuale, legiuitorul național prin Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, a implementat strategia națională de prevenire și combatere a violenței în familie, ca parte a politicii naționale de ocrotire și sprijinire a familiei, ce reprezintă o importantă problemă de sănătate publică, punând în aplicare mecanismele legale de contracarare și combatere a acestui viciu social, unul dintre care tocmai și este aplicarea unor pedepse drastice față de violatorii domestici, întru prevenirea și excluderea lui ulterioară din interiorul societății.

Instanța de judecată consideră drept relevantă speței jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza *Opuz vs Turca, cererea nr. 33401/02*). Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului. Prin urmare, autoritățile au obligația pozitivă de a proteja părțile vătămate care sunt maltratate de membrii familiei sale, (în speță,

concubina inculpatului), iar sarcina instanței de judecată este de a acorda o atenție sporită atunci când membri familiei susțin că ar fi victime ale violenței în familie.

Totodată, drept circumstanță atenuantă, prevăzută de art.76 Cod penal, instanța de judecată a stabilit săvârşirea pentru prima dată a unei infracţiuni mai puțin grave, iar careva circumstanțe agravante nu au fost reținute.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare, iar în acest caz, instanţa precizează că nu mai poate fi reţinută drept circumstanţă atenuantă faptul recunoaşterii vinovăţiei, pentru ce instanţa nu o poate aprecia drept o circumstanţă atenuantă şi concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Ganea Serghei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea până la limita maximă *de 3 ani*, iar pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum *minim de 112 de ore* și cuantum maxim *de până la 135 de ore*.

Respectiv, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală şi a art. 80^1 alin. (1) din Codul penal o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore.

Or, la stabilirea pedepsei instanța reține că pericolul social al infracțiunii săvârșite este unul sporit, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului a avut loc o încercare de violare a integrităţii corporale a victimei, precum şi a persistat un risc real de atentare la viaţa acesteia, prin caracterul leziunilor provocate, dar şi a fost perturbată grav starea familiei.

6. Cu privire la cheltuielile judiciare.

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat Vasile Botnarenco, a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 de lei survenite în urma efectuării Raportului de expertiză judiciară nr. 202326D0109 din 09 octombrie 2023, în care este indicat costul în cuantum de 320 de lei (f.d. 24-25) și a Raportului de expertiză judiciară nr. 202421D0210 din 23 septembrie 2024, fiind evaluat în cuantum de 320 de lei (f.d.73-74).

Instanţa reţine *în fapt* că potrivit tabelului invocat în raportul de expertiză medico-legală nr. 202326D0109 din 09 octombrie 2023 (f.d.24-25) și în raportul de expertiză judiciară nr. 202421D0210 din 23 septembrie 2024 (f.d.73-74), cheltuielile suportate cu ocazia efectuării examinării şi expertizării persoanelor constituie suma de 640 lei, fiind autentificată prin semnătura experților judiciari şi impresiunea ştampilelor experților judiciari Sergiu Railean și Doina Samsonov.

În drept, conform art. 229 alin.(1), (2) şi (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare*, cu excepţia sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1), pct. 1) şi 6) din Codul de procedură penală, se statuează că cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie să determină în situaţia determinarii gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale sau când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia *„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Ganea Serghei, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 640 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale nr. nr. 202326D0109 din 09 octombrie 2023 și cu nr. 202421D0210 din 23 septembrie 2024, este considerată de instanţă ca fiind întemeiată şi va fi admisă.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*,

precum şi faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale, instanța de judecată va admite cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Ganea Serghei a cheltuielilor judiciare în cuantum de 640 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

7. Cu referire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive, ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

La caz, instanţa remarcă că în privinţa inculpatului Ganea Serghei la data de 01.10.2024 a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea, care a fost scadentă la 31.10.2024 (f.d.86).

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța remarcă, că inculpatul Ganea Serghei și-a recunoscut vina, se căiește de cele săvârșite, a comis pentru prima dată o infracţiune mai puțin gravă.

Elucidând cele expuse *supra*, instanţa găsește de cuviință, că până la rămânerea definitivă a sentinței, a stabili în privința inculpatului Ganea Serghei măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 67 și 80^1 din Codul penal, articolelor 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi şi 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat Ganea Serghei Vasile de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal şi se condamnă pentru fapta săvârşită, stabilindu-i pedeapsa de 130 (una sută treizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Ganea Serghei se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

În temeiul art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Ganea Serghei va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Ganea Serghei că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă

neremunerată în folosul comunităţii, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Ganea Serghei a pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se încasează de la Ganea Serghei Vasile în beneficiul statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se aplică în privința inculpatului Ganea Serghei măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Eugeniu Russ**